

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

90. Patientißimus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

que vitam à filio vitæ tuæ Domino longiorem posceres? At horum nihil IOSEPHVS opposuit; & sciebat tamen ijs longè plura; sed velut alij captivant intellectum in obsequium fidei, ita ipse se in obsequium IESV captivavit, imò immolavit, factus obediens usque ad mortem, & carentiam nudissimam omni morte acerbiolem.

ELOGIVM XC

IOSEPH

Patientissimus.

DVbitare non possum, aliquos ex ijs, qui hæc lecturi sunt Regiam Crucis viam inter ærumnas varias pertransire. Quorum Dux utique IESVS est. Sed is exultavit ut Gigas ad currendam hanc viam, ut, nos pumili, haud æquis passibus sequi præeuntem possimus. Igitur ô IOSEPHÉ sis tu Dux viæ nostræ. Qui enim sequitur te, sequitur utique IESVM, quem ipse secutus es. At sequi nemo potest alterum in arenosò loco, nisi probè ipsum & vestigia respiciat. Agite ergo unà mecum, & in IOSEPHVM oculos animùmque intendite. Cuius patientiam Iosephina palma (liber est Germanicus Augustæ recentissimè impressus) coronavit rosis decem; at vero Gratianus sæpe cit. duodecim præcinxit. Ego autem, qui patientiæ Iosephinæ candidatis præcipuè faveo, adhuc ijs omnibus rosas alias quatuor adiungam, solatio & mul

mul & exemplo eorum, quotquot simile theatrum ingressi sunt, spectaculum facti Deo, Angelis, & hominibus.

Quòd ergo bene veritat Deus, est IOSEPH rosa primâ *Labor*, quod IOSEPH ipso corporis cultu, callofis manibus, exercitato vultu, prout est fabrorum mos, intrepidè coram omnibus proficitur, & vide sis, quàm hæc placeat rosa divino IESV. Simul enim apparuit in terrâ nostra, cucurrit in odorem eius, & asciam, bipennem, & dolabram ipsemet apprehendit Patrem imitans, iure ut dici posset, fabri filius. *Altera* rosa *Zelus* est domus Dei, quæ per id tempus, quo Christus est natus, pænè iam conciderat. Iam enim auctione publicâ vendebatur Sacerdotium; Templum profanabatur; Ministri, ambitione, gulâ, ac libidine æstuabant. Hæreses diversæ eandem domum à fundamentis convellere videbantur. Aspicit autem hæc omnia IOSEPHVS Fabrorum maximus; & incitante Zelo exclamat ad filium. *Quis mihi det, ut readiscem domum Domini Dei nostri?* Verùm dissimulat audire Patrem filius offerens pia severitate rosam tertiam, quæ est *Anxietas cordis*, non iam decerpta de domo aliqua, sed de MARIA Virgine, civitate refugij. At quantò civitas est pretiosior domo? Atqui tamen vix illam custodiendam suscepit IOSEPH, & ecce! intimam eius partem, uterum inquam, occupat ipse custodis custos Deus, cui claves totâmq; curam dum cedere cupit, angitur animo, ne graviter delinquat.

As

At successit rosæ quartæ locô, *Tristitia crudele animarum tormentum*, ut Chrysoft. epist. 8. ad Olympiam loquitur; & iudicium *omni iudicio vindictâq. deterius*. Cui pabulum ac materiam dedere gravissima impendentia mala, quæ evitare nullis molitionibus poterat. Simul autem ultro in caput IOSEPH involârunt tres aliæ rosæ; pro rosis enim habet patiens; quidquid patitur pro Deo; nempe *Tedium* in peregrinâ terrâ; *Timor* propter Archelâum; *Mæstitia* ob Christum toto triduo frustra requisitum. Sed non sufficiunt corollæ nostræ, rosæ hæcenus decerptæ. Igitur *Vulnus* Filij in circumcissione octavam porrigit; datque nonam transiens cor matris & suum *gladius* Simeonis; relicta immani plaga. Tum verò decima *pudore contemptuq.* confurgit, trahens post se *Paupertatem* sæpe necessariis destitutam. Quæ quidem *Paupertas* undecima rosa est, à paucis cognita, IOSEPHO tamen tantopere adamata, ut tanquam cœlestis munus amplectatur. Et annecti duodecimo locô debet *Terror*, quo cum primùm se fugæ dedit Ægyptum versus, totis artibus contremuit, nunc respiciens retrò, nunc aures ad remotos clamores arrigens, nunc accelerans gradum, nunc filium pætori adstringens. Terrorem subinde multiplex *molestia exilij* excepit, quam neque lenire potuit Psal. 136. Accesseruntque postea per omnem vitam varij corporis *dolores* & *afflictio mentis* multiplex; ex itineribus, periculis, insidijs, infortunijs, persecutionibus provenientes; donec tandem rosarû ultima;

sed

sed Deo gratissima *agonia* simul omnia, etiam Christum vitæ gratiæq; auctorem ac MARIAM dulcissimam coniugem abstulit. At est *agonia* reluctatio sensualitatis non sustinentis sibi auferri conveniens bonum. Bonum autem, quo IOSEPHVS fruebatur, fuit ipsi convenientissimum. Fuit ergo etiam *agonia* eius longè gravissima; cui perferendæ par esse aliàs non potuit.

ELOGIUM XCI.

IOSEPH

Humillimus.

QUÒ Signum quid est evidentius electorum, eò plaris idem fieri meretur. Atqui, ut ait Gregor. l. 34. moral. *evidentissimum signum reproborum est superbia, electorum verò humilitas.* Humilitas ergo plurimi fieri meretur. Atqui inter electos tertio statim loco IOSEPHVS est. Eius ergo humilitas humilitati IESV ac MARIÆ qui electorum capita sunt, debet esse vicinissima. At non cognoscunt multi aliam IOSEPHI humilitatem, quam quæ pro vilitate accipitur, & in fabro, cui ne quidem in diversorio locus est, hoc ipso maxima esse debet. Si ergo velim, ut deinceps humilitatem, quatenus virtus est, eidem IOSEPHO altissimam tribuant omnes, de illa quoque dicendum mihi erit.

Est autem humilitas virtus inclinans homi-